

povinná, a názor tento v řízení sporném ani před III. instancí nezměnil. I okresní nemocenská pokladna, která se domáhala na zaměstnavateli zaplacení příspěvků za služku K. Š., zastávala též právní názor ohledně poj. povinnosti služby jako zaměstnavatel. Rozhodnutí min. soc. péče, jímž zaměstnavatel byl zproštěn platební povinnosti, zrušil nejv. správ. soud pro nezákonnost, vysloviv, že tím, že zaměstnavatel J. N. služku K. Š. u pokladny — byť i v nesprávném domnění, že ona jest podle zákona pojištěním povinná — k nemoc. pojištění přihlásil a pokladna přihlášku vzala na vědomí, založen byl mezi stranami pojistný poměr, se všemi důsledky, které k němu pojí zákon o nemocenském pojištění z 15. května 1919, č. 28 Sb. z. a n., a z 22. prosince 1920, č. 689 Sb. z. a n., a trval tak dlouho, dokud nebyl zrušen, ať už odhláškou učiněnou podle předpisu § 31 n. z., ať už úředním výrokem, že K. Š. pojistné povinnosti podrobena není. Do té doby je zaměstnavatel podle § 33 n. z. též povinen, za pojištěnou osobu platiti pojistné příspěvky. Ministerstvo soc. péče, jež zprostilo zaměstnavatele povinnosti doplatiti pokladně pojistné příspěvky jediné proto, že K. Š. pojištěním povinná nebyla, založilo své rozhodnutí zřejmě na právním názoru, že pojistný poměr mezi stranami pro nedostatek pojistné povinnosti K. Š. vůbec založen býti nemohl a nezabývalo se proto ani otázkou, kdy zaměstnavatel služku K. Š. řádně odhlásil, ani zdali nárok stěžující si pokladny na doplacení příspěvků vůči zaměstnavateli z důvodů promlčení pomínul. Právní názor tento je však mylný. (Nález nejv. správ. soudu z 6. října 1924, č. 2462-24.)

Není zákonného předpisu, jenž by bránil zapsaným pokladnám pomocným, aby pojalý do svých stanov ustanovení obdobné čl. VI. zák. z 20. listopadu 1917, č. 457 ř. z. Ustanovení tohoto článku VI. cit. zák. je posuzovati jako ustanovení výjimečné, zavedené ve prospěch okresních nemoc. pokladen, a to jako výjimku z pravidla, obsaženého v § 13 n. z., dle něhož vystoupení z okresní pokladny nemocenské jest možno kdykoliv na průkaz pojištění u některé jiné pokladny, uvedené v § 11 n. z. Aby okresním pokladnám nemocenským usnadněno bylo vnitřní úřadování, dal jim zákonodárce citovaným předpisem čl. VI. na vůli zavázati členstvo, aby z pokladny vystupovalo jen koncem kalendářního půlletí, bylo-li vystoupení ohlášeno nejpozději měsíc před tímto dnem. Z toho, že zákon tímto předpisem pro okresní pokladny nemocenské stanovil výjimku z pravidla, obsaženého v § 13, členy její omezující, avšak pro pokladnu znamenající prospěch, nelze ještě vyvozovati, že by takový výjimečný předpis nemohl býti pojat do stanov zapsané pokladny pomocné, kterouž je stěžující si pokladna. Jak vysvítá z § 7 zákona ze dne 16. července 1892, č. 202 ř. z., a z § 60 n. z. z r. 1888, věnovalo zákonodárství o nemocenském pojišťování těmto útvarům spolkovým svoji péči pouze potud, aby stanovy zapsaných pokladen pomocných, provádějících nemocenské pojišťování s účinkem cit. § 7, odst. 3., vyhovovaly předpisům § 60 nem. zákona, t. j. co do pojistných dávek a materiálních nároků pojištěnců vůči pokladnám, aby tito nebyli v horší situaci nežli členové okresních pokladen nemocenských. V jiných směrech zákon o nemocenském pojištění se disposiční volnosti zapsaných pokladen pomocných, upravené zákonem z 16. července 1892, č. 202 ř. z., nedotýkal a ponechával jí zejména možnost stanovit v rámci tohoto zákona autonomně podmínky nabývání a pozbývání členství, tudíž i podmínky pro vystoupení z pokladny. Tento právní stav nebyl v žádném směru dotčen ani novelami k zákonu o nemoc. pojištění z 15. května 1919,

č. 268 Sb. z. a n., a z 22. prosince 1920, č. 689 Sb. z. a n. (Nález nejv. správ. soudu ze dne 14. října 1924, č. 17605-24.)

Řízení před nejvyšším správním soudem. Nejvyšší správní soud po rozumu § 19 zákona o správním soudě, podle něhož stížní body musí býti uvedeny ve stížnosti samé, nemůže podrobiti své kognici námítky, jež byly předneseny v řízení administrativním a nebyly opakovány ve stížnosti na tento soud. (Nález nejv. správ. soudu z 8. prosince 1924, čís. 17356-24.)

Vyznam přihlášky v nemoc. pojištění. Dodatečná přihláška nezacládá členství v pokladně, které nastalo ex lege již před přihláškou a nemá proto jiného významu než aby byla pokladně podkladem pro vyměření pojistných příspěvků. (Nález nejv. správ. soudu z 8. prosince 1924, č. 17356-24.)

Pojem pravidelného a nikoliv jen příležitostného vykonávání živnostenských prací u domáckých dělníků (§ 1, odst. 2. n. z.). Pravidelným je zaměstnání domáckého dělníka, není-li konání dotyčné práce se zřetelem k obvyklému zaměstnání zjevem toliko nahodilým, ojedinělým, nýbrž trvalým a tvoří-li tak řádný zdroj příjmů osoby pracující. Okolnost, že ze zaměstnání toho docílená mzda byla tak nepatrná, že z ní nemohla dotyčná osoba uhraditi cele své zaopatření, je nerozhodna, neboť výše výdělku pro posouzení otázky, zdali jde o zaměstnání pravidelné anebo toliko příležitostné, sama o sobě rozhodného významu nemá a řídí se podle něho toliko zařazení do mzdových tříd (§ 7 n. z.). (Nález nejv. správ. soudu z 15. prosince 1924, č. 9376-24.)

Pokladniční příslušnost zaměstnanců závodního hotelu. Ministerstvo sociální péče vyslovalo v pořadí instancí, že personál zaměstnaný u správy závodního hotelu Vítkovického horního a hutního těžířstva ve Vítkovicích přísluší pojištěním k nemoc. pokladně pomocníků u společenstva hostinských a výčepníků v Mor. Ostravě. Stížnost jmenovaného těžířstva a závodní nem. pokladny tohoto těžířstva ve Vítkovicích zamítl nejv. správ. soud jako bezdůvodnou, uváživ v podstatě toto: Těžířstvo jako majitel závod. hotelu ve Vítkovicích je členem společenstva hostinských a výčepníků v Mor. Ostravě, jež má svoji vlastní společenstevní pokladnu pro příslušníky společenstva ve smyslu § 58 n. z. Hotel zmíněný není omezen na zaměstnance závodu, nýbrž jest každému přístupný. Hotel tento nutno pokládati za podnik provozovaný po živnostensku a zaměstnanci hotelu jsou pomocnými pracovníky dle § 73 ž. ř. Pak však jsou příslušníky společenstva hostinských a výčepníků v Mor. Ostravě a dle předpisu § 58 n. z. ve znění zákona z 22. prosince 1921, č. 489 Sb. z. a n., nuceně pojištěni u společenstevní pokladny tohoto společenstva. Vzhledem k tomu, že závodní hotel je každému přístupný, že je tedy provozovnou hostinské živnosti a z toho důvodu nemůže býti kvalifikován jako pomocný závod horního a hutního podniku, jsou okolnosti ve stížnosti namítané, totiž jak upravil majitel jeho správu, jak jeho výtežek bilancuje a zdaňuje, nerozhodné, a okolnost, že personál hotelu může býti používán i v jiných závodech téhož majitele, může míti jen ten účinek, že změnou zaměstnání může nastati i změna v pokladniční příslušnosti toho kterého zaměstnance. Není-li však závodní hotel pomocným